

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 5 december 2000

Nr 1017—1022

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1017	Lag om ändring av 3 § lagen om skattelättnader för gravt handikappade företagare 2633
1018	Statsrådets förordning om upphävande av 13 § förordningen om landsbygdsnäringarnas besvärdsnämnd 2634
1019	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral 2635
1020	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk ... 2637
1021	Statsrådets förordning om ändring av 2 § förordningen om Banförvaltningscentralen 2639
1022	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall 2640

Nr 1017

Lag

om ändring av 3 § lagen om skattelättnader för gravt handikappade företagare

Given i Helsingfors den 1 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 december 1995 om skattelättnader för gravt handikappade företagare (1393/1995) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1112/1999, som följer:

_____ 3 § _____ eller en tjänst har tagits i eget bruk under 1995—2001.
Denna lag tillämpas då en vara har levererats eller en tjänst utförts eller en vara _____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 1 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

RP 164/2000
FiUB 27/2000
RSv 146/2000

Nr 1018

Statsrådets förordning

om upphävande av 13 § förordningen om landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs 13 § förordningen den 31 januari 1995 om landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd (141/1995).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 7 december 2000.

Helsingfors den 30 november 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringsråd *Kirsi Koskinen*

Nr 1019

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral**

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i förordningen den 12 februari 1996 om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (93/1996) 2 och 7 § och 11 § 2 mom. samt *fogas* till 8 § ett nytt 3 mom. och till förordningen en ny 12 a § som följer:

1 kapitel

Stadganden om skogscentralerna

2 §

Direktionens uppgifter

En skogscentrals direktion skall

1) besluta om riktlinjerna för skogscentralens verksamhet samt om skogscentralens förhandlingsmål inför resultatöverläggningar med jord- och skogsbruksministeriet,

2) besluta om de frågor som hänför sig till en verksamhets- och ekonomiplan som spänner över flera år samt fastställa den årliga verksamhetsplanen och budgeten,

3) fastställa skogscentralens arbetsordning,

4) besluta om framläggande för jord- och skogsbruksministeriet av förslag gällande skogsbruksarbeten som utförs med statligt finansieringsstöd,

5) besluta om en skogsvårdsförenings verksamhetsområde och de övriga frågor som enligt lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) ankommer på skogscentralen, med undantag av ärenden där det är fråga om sådant beslutsfattande i ett enskilt ärende som direkt berör enskilda medborgare eller sammanslutningar,

6) besluta om köp och försäljning av fastigheter, av aktier som medför rätt att besitta lokaler samt av annan egendom av betydande värde, om in-teckning av egendom och ställande av säkerhet inom ramen för skogscentralens behörighet samt om andra ekonomiskt betydande frågor,

7) fastställa skogscentralens bokslut och godkänna verksamhetsberättelsen,

8) fastställa principerna för användningen av de skogsvårdsavgiftsmedel som redovisas till skogscentralen,

9) som högsta organ övervaka skogscentralens verksamhet, med undantag av avgörandet av sådana myndighetsärenden (*myndighetsärende*) som avses i 5 § 1 mom. lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995), samt

10) behandla övriga ärenden som är viktiga med tanke på skogscentralens verksamhet.

7 §

De anställda

Vid skogscentralen finns en direktör och ett behövligt antal anställda som avgör myndighetsärenden (*myndighetsanställd*) samt anställda som föredrar myndighetsärenden.

Om den övriga personalen bestäms i arbetsordningen.

8 §

Behörighetsvillkor för de anställda

Behörighetsvillkor för en anställd som föredrar myndighetsärenden är förtrogenhet med skogsbruk och skogsbrukslagstiftningen samt kännedom om administrativa uppgifter.

11 §

Besättandet av befattningar

En myndighetsanställd utnämns och ställföreträdare för en myndighetsanställd förordnas av direktionen. Utnämningsbeslutet och beslutet om förordnande samt ett beslut genom vilket en myndighetsanställd befrias

Helsingfors den 30 november 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

från sina uppgifter utan egen begäran skall underställas jord- och skogsbruksministeriet. Vid besättandet av en befattning iaktas vad som i statstjänstemannaförordningen (971/1994) bestäms om förfarandet vid sökande och besättande av tjänster.

12 a §

Åtskiljande av beredningen av myndighetsärenden

I fråga om åtskiljande av uppgifter som sköts av en anställd som föredrar myndighetsärenden iaktas vad som i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral eller med stöd av den bestäms om anställda som avgör myndighetsärenden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Regeringssekreterare Vilppu Talvitie

Nr 1020

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk**

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådet beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i förordningen den 30 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996) 3—5 §, av dessa lagrum 4 § sådan den lyder i förordning 1415/1997 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i sist nämnda förordning, som följer:

3 §

Skogsförnyelse som stöds

Stöd kan användas för skogsförnyelse, om

- 1) rotpriset för det trädbestånd som växer på området och det trädbestånd som har avverkats där under tre års tid innan förnyelseåtgärden vidtas inom den första finansieringszonen är högst två gånger och inom den andra finansieringszonen högst två och en halv gånger de genomsnittliga förnyelsekostnader som jord- och skogsbruksministeriet årligen fastställer, och det är fråga om ett enhetligt område som är större än en genomsnittlig förnyelseyta,

- 2) rotpriset för det trädbestånd som växer på området och det trädbestånd som har avverkats där under tre års tid innan förnyelseåtgärden vidtas inom den tredje finansieringszonen är högst tre gånger de genomsnittliga förnyelsekostnader som avses i 1 punkten,

- 3) området är trädlöst från förut eller det annars inte enligt lagen om enskilda skogar (412/1967) åligger markägaren att förnya skogen eller enligt 8 § skogslagen att åstad-

komma återväxt och området av naturen är lämpligt för skogsodling,

- 4) ett plantbestånd som uppkommit till följd av skogsförnyelse har förstörts av någon orsak som inte beror på markägaren, eller

- 5) en stormskada, en snöskada eller någon annan förödelse i naturen som inte beror på markägaren förutsätter att området beskogas genom odling.

4 §

Stödzoner

För bestämmande av det stöd som beviljas för verkställighetskostnader indelas landet kommunvis i tre stödzoner så att

- 1) till den första zonen hör kommunerna inom Tavastlands-Nylands, Kymmene och Södra Savolax skogscentralers områden, från Kustens skogscentral Borgå, Ekenäs, Esbo, Grankulla, Hangö, Helsingfors, Ingå, Karis, Kimito, Kyrkslätt, Lappträsk, Liljendal, Lovisa, Pargas, Pojo, Sibbo, Sjundeå, Strömfors och Vanda, från Sydvästra Finlands, Birkalands, Mellersta Finlands, Norra Savolax och Norra Karelen skogscentralers område de kommuner som inte hör till den andra zonen,

2) till den andra zonen hör från Kustens skogscentrals område de kommuner som inte hör till den första zonen, från Sydvästra Finlands skogscentral Gustavs, Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Merimasku, Rimito, Sastmola, Siikainen, Tövsala och Velkua, från Birkalands skogscentral Kihniö och Parkano, från Mellersta Finlands skogscentral Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas och Pylkönmäki, från Norra Savolax skogscentral Kiuruvesi, Rautavaara, Sonkajärvi och Vieremä samt från Norra Karelen skogscentral Ilomants, Juuka, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi och Valtimo, kommunerna inom Södra Österbottens och Kainuu skogscentralers områden och från Norra Österbottens skogscentrals område de kommuner som inte hör till den tredje zonen, samt

3) till den tredje zonen hör från Norra Österbottens skogscentral Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski samt kommunerna inom Lapplands skogscentrals område.

5 §

Storleken av stöd som beviljas för verkställighetskostnader

Det stöd som beviljas för verkställighetskostnader är för vård av ungskog och hyggesbränning i den första zonen 50 procent, i den andra zonen 60 procent och i den tredje zonen 70 procent av nämnda kostnader. För

Helsingfors den 30 november 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

skogsvitaliseringsgödsling och istandsättningsdikning uppgår motsvarande stöd till 40, 55 och 65 procent. För byggande av skogsväg uppgår motsvarande stöd till 20, 30 och 40 procent, dock så att för grundlig förbättring av en väg uppgår motsvarande stöd till 40, 50 och 60 procent. För skogsförnyelse uppgår motsvarande stöd till 20, 35 och 55 procent, i den tredje zonen dock till 70 procent då rotprisvärdet enligt 3 § 2 punkten är högst två gånger förnyelsekostnaderna.

Stödet för vård av ungskog som verkställs som sysselsättningsarbeten uppgår i den första zonen till 60 procent, i den andra zonen till 70 procent och i den tredje zonen till 80 procent av verkställighetskostnaderna.

När stöd som avses i 1 mom. beviljas för en åtgärd på en fastighet som inte har en aktuell skogsbruksplan enligt 36 § förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (93/1996), är det beviljade stödets storlek det i 1 mom. nämnda stödet, minskat med tio procentenheter. Av en aktuell skogsbruksplan förutsätts att den alltjämt är i kraft.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Förordningen kan tillämpas på sådana arbeten som inte har påbörjats då förordningen träder i kraft, men i fråga om vilka finansieringsbeslutet har fattats innan denna förordning träder i kraft.

Överinspektör Marja Hilska-Aaltonen

Nr 1021

Statsrådets förordning
om ändring av 2 § förordningen om Banförvaltningscentralen

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* 2 § förordningen den 3 mars 1995 om Banförvaltningscentralen (283/1995) som följer:

2 §

Direktion

Banförvaltningscentralens direktion består av högst fem medlemmar, som statsrådet tillsätter för högst tre år i sänder. Statsrådet förordnar en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande.

Direktionens medlemmar skall företräda åtminstone kommunikationsministeriet, dem

som utnyttjar servicen inom järnvägstrafiken och Banförvaltningscentralens personal. Till direktionsmedlem som företräder personalen skall förordnas en person som är anställd av Banförvaltningscentralen.

Kommunikationsministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

Denna förordning träder i kraft den 7 december 2000.

Helsingfors den 30 november 2000

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Regeringsråd Jaakko Pohjola

Nr 1022

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om behandling av animaliskt avfall**

Given i Helsingfors den 28 november 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) och 44 § lagen den 27 juni 1997 om medicinsk behandling av djur (617/1997):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Mål och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att förhindra att patogener och främmande ämnen överförs till människor och djur från avfall som härrör från djur, det vill säga animaliskt avfall.

Denna förordning tillämpas på insamling, transport, lagring, behandling och användning av animaliskt avfall samt på tillsynen över sådan verksamhet.

Förordningen tillämpas på användningen av animaliskt avfall vid framställning av pälsdjursfoder på en pälsdjursfarm, om fodret används till utfodring av pälsdjur endast på

pälsdjursfarmen i fråga. Om framställningen av pälsdjursfoder vid särskilda anläggningar föreskrivs separat.

2 §

Andra bestämmelser

Beträffande behandlingen av animaliskt avfall gäller dessutom vad som föreskrivs i följande författningar:

- 1) jord- och skogsbruksministeriets förordning om avlägsnande av TSE-riskmaterial i slakteriet, på slaktplatsen och i styckningsanläggningen samt förbud mot framställning av maskinurbenat kött (18/VLA/2000),
- 2) avfallslagen (1072/1993),
- 3) foderlagen (396/1998),
- 4) hälsoskyddslagen (763/1994),
- 5) miljöskyddslagen (68/2000),
- 6) jord- och skogsbruksministeriets veteri-

Rådets direktiv 90/667/EEG (31990L0667), EGTL nro L 363, 27.12.1990, s. 51

Kommissionens beslut 92/562/EEG (31992D0562), EGT nro L 359, 9.12.1992, s. 23

Rådets direktiv 99/534/EG (31999D0534), EGT nro L 204, 4.8.1999, s. 37

när- och livsmedelsavdelnings beslut om kontroller som skall utföras på Europeiska gemenskapens inre marknad i syfte att bekämpa djursjukdomar (572/1995),

7) jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om djursjukdomskrav för vissa djur och varor på Europeiska gemenskapens inre marknad (27/1995), samt

8) jord- och skogsbruksministeriets beslut om djursjukdomskrav i fråga om vissa varor som importeras från tredje land (180/1997).

Om behandlingen av matavfall bestäms särskilt i följande författningar:

1) jord- och skogsbruksministeriets beslut om användningen av matavfall innehållande kött vid utfodring av vissa husdjur (467/1994), samt

2) jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om behandlingen av matavfall och smittbärande avfall som härrör från utlandstrafik samt av smittbärande avfall som härrör från transitotrafik (605/1994).

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) animaliskt avfall

a) pälsdjurskroppar,

b) sådana för livsmedelsproduktionen avsedda djurkroppar och kroppar av uppfödda fiskar, delar av kroppar och produkter som fås från dem som inte är avsedda att användas som livsmedel eller som inte kan användas som livsmedel, dock inte matavfall, renar som dött ute i terrängen, vilda djur eller avsöndringar och exkrementer av djur,

c) uppfödda fiskar som inte är avsedda att användas som livsmedel, fiskkroppar och delar av fisk som fångats på öppna havet för framställning av fiskmjöl, dock inte akvariefiskar eller foderfisk som skaffats genom fiske,

2) *animaliskt högriskavfall* animaliskt avfall som kan medföra allvarlig fara för människors eller djurs hälsa och som utgörs av

a) döda eller dödfödda djur av nötkreatur, svin, getter, får, fjäderfä och andra djur som

är avsedda för livsmedelsproduktion och delar av sådana djur, dock inte fiskar, samt kläckeriavfall som medför risk för att djursjukdomar sprids,

b) avlivade nötkreatur, svin, getter, får, hovdjur, fjäderfä och andra djur avsedda för livsmedelsproduktion, som inte har slaktats för att användas som livsmedel och delar av dessa djur, dock inte fiskar,

c) djur och fiskar som myndigheterna med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980) eller lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997) bestämt att skall avlivas och förstöras,

d) blod eller annat animaliskt avfall som härrör från djur hos vilka före eller i samband med slakten har påträffats patogener eller symtom på sjukdomar som kan överföras till människor eller andra djur,

e) sådana delar från slaktade djur som inte har genomgått besiktning efter slakt (post mortem), dock inte hudar, skinn, klövar, hovar, fjädrar, ull, horn, blod eller liknande produkter,

f) kött, fisk, fiskeprodukter och andra produkter av animaliskt ursprung som är förskämt och som medför fara för människors eller djurs hälsa,

g) animaliskt avfall innehållande främmande substanser som kan medföra fara för människors eller djurs hälsa,

h) fisk och fiskeprodukter som visar symtom eller tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller till fisk,

i) slaktade djur som har fått sådan medicinsk behandling som är förbjuden enligt 2 § jord- och skogsbruksministeriets beslut om förbud mot användningen av vissa läkemedelssubstanser i fråga om djur (743/1997) och delar av sådana djur,

3) *animaliskt lågriskavfall* annat animaliskt avfall än sådant som avses i 2 punkten, vilket inte medför allvarlig fara för människors eller djurs hälsa genom att sprida smittsamma sjukdomar och som utgörs bl.a. av

a) pälsdjurskroppar,

b) sådana organ som inte godkänts vid köttbesiktningen och som inte medför fara för människors eller djurs hälsa,

c) rensningsavfall från uppfödda fiskar,

d) fisk som fångats i öppna havet för framställning av fiskmjöl,

e) hudar, skinn, klövar, hovar, fjädrar, ull, horn, blod, magsäckar, tarmar eller liknande produkter som härrör från djur som godkänts vid köttbesiktningen, samt

f) motsvarande produkter som härrör från djur som inte godkänts vid köttbesiktningen, vilka inte medför fara för människors eller djurs hälsa,

4) *producent av animaliskt avfall* en fysisk eller juridisk person som bedriver verksamhet som ger upphov till animaliskt avfall,

5) *obehandlat animaliskt avfall* animaliskt hög- eller lågriskavfall som inte har bearbetats på det sätt som anges i denna förordning,

6) *anläggning för förbränning av animaliskt avfall* en anläggning vid vilken animaliskt avfall förstörs genom förbränning,

7) *anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall* en anläggning vid vilken animaliskt avfall behandlas för att oskadliggöra patogener,

8) *anläggning för bearbetning av animaliskt lågriskavfall* en anläggning vid vilken animaliskt avfall behandlas för att ingå i fodermedel eller vid vilken framställs fiskmjöl,

9) *foder för sällskapsdjur* enbart för hundar, katter och andra sällskapsdjur avsedda tuggben och annat foder som helt eller delvis framställts av animaliskt lågriskavfall,

10) *anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur* en anläggning vid vilken framställs foder för sällskapsdjur till försäljning, distribuering eller förmedling,

11) *tekniska eller farmaceutiska produkter* skinn och hudar som beretts samt andra av animaliskt lågriskavfall framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel eller foder,

12) *anläggning för bearbetning av animaliskt avfall* anläggningar för förbränning av animaliskt avfall, anläggningar för bearbetning av högrisk- eller lågriskavfall, anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur samt anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter, samt

13) *pälsdjursfoderanläggning, anläggning för blandning av pälsdjursfoder och anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar*

sådana motsvarande anläggningar som avses i föreskrifter rörande tillverkning av pälsdjursfoder.

4 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i denna förordning iakttas leds av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

Tillsynsmyndigheter enligt denna förordning är

1) i länet länsveterinären,
2) i kommunen kommunalveterinären,
3) i slakterier, på slaktplatser och i styckningsanläggningar i anslutning till slakterier besiktningstveterinären,

4) i anläggningar för förbränning av animaliskt avfall samt i anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter kommunalveterinären,

5) i anläggningar för bearbetning av animaliskt högriskavfall, anläggningar för bearbetning av animaliskt lågriskavfall och anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur Kontrollcentralen för växtproduktion, samt

6) i sådana lager för obehandlat animaliskt avfall som inte är belägna i anslutning till en anläggning för bearbetning av animaliskt avfall, ett slakteri eller en slaktplats kommunalveterinären.

2 kap.

Behandling av animaliskt avfall

5 §

Behandling av animaliskt högriskavfall

Animaliskt högriskavfall skall behandlas vid en anläggning för förbränning av animaliskt avfall eller en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall.

Annan behandling eller bearbetning av animaliskt avfall är tillåten enligt följande:

1) sådant i 3 § 2 a- och b-punkten avsett animaliskt högriskavfall som uppstår i Östra

Finlands län eller Lapplands län får grävas ned på det sätt som anges i bilaga 3,

2) sådant animaliskt högriskavfall som uppstår på svåråtkomliga ställen eller i så små mängder åt gången att transporten av detta till en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall skulle åsamka oskäligen kostnader får grävas ned i marken på det sätt som anges i bilaga 3,

3) på en produktionsenhet får på det sätt som anges i bilaga 3 brännas sådant i 3 § 2 a-punkten avsett animaliskt avfall av fjäderfå som härrör från gården i sådana mängder som motsvarar den normala dödligheten, förutsatt att avfallet bränns i apparatur som är tillverkad för detta ändamål,

4) hästkroppar, som är i 3 § 2 a- och b-punkten avsett animaliskt högriskavfall, får grävas ned i marken på det sätt som anges i bilaga 3,

5) kroppar av avlivade värphöns, som är i 3 § 2 b-punkten avsett animaliskt högriskavfall, får sändas till en anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar, samt

6) tillsynsmyndigheten får förordna att animaliskt högriskavfall skall brännas eller grävas ned i marken under övervakning av tillsynsmyndigheten, om

a) transporten av det animaliska avfallet medför risk för att djursjukdomar sprids,

b) behandlingen vid en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall inte förstör patogener eller avlägsnar skadliga främmande ämnen från det animaliska avfallet, eller

c) en anläggning för förbränning av animaliskt avfall eller en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall inte kan ta emot det animaliska avfallet.

Bestämmelserna i 2 mom. 5 punkten i denna paragraf tillämpas inte på sådant animaliskt avfall som avses i 3 § 2 i-punkten.

6 §

Behandling av animaliskt lågriskavfall

Animaliskt lågriskavfall skall behandlas

1) vid en anläggning för förbränning av animaliskt avfall,

2) vid en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall på samma sätt som animaliskt högriskavfall,

3) vid en anläggning för bearbetning av animaliskt lågriskavfall,

4) vid en anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur,

5) vid en anläggning som framställer tekniska eller farmaceutiska produkter,

6) vid en pälsdjursfoderanläggning,

7) vid en anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar, eller

8) genom förbränning, nedgrävning eller kompostering i enlighet med bilaga 3.

Animaliskt lågriskavfall som härrör från anläggningar som behandlar kött och som godkänts enligt lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) eller animaliskt lågriskavfall som härrör från fisk får även behandlas vid anläggningar för blandning av pälsdjursfoder eller anläggningar för bearbetning av pälsdjurskroppar.

Pälsdjurskroppar skall med avvikelse från vad som anges i 1 mom. behandlas

1) på det sätt som anges i 1 mom. 1, 7 eller 8 punkten,

2) genom upphettning till en temperatur av minst 100°C och genom att därefter använda dem till utfodring av pälsdjur på samma pälsdjursfarm från vilken kropparna härstammar, eller

3) genom att de förs till en avstjälningsplats, som får ta emot denna typ av animaliskt avfall.

3 kap.

Obehandlat animaliskt avfall

7 §

Skyldigheter som gäller producenter av animaliskt avfall

Den som producerar animaliskt avfall skall se till att det animaliska avfallet behandlas eller sänds för behandling på det sätt som anges i 5 eller 6 §, om inte avfallet används på något annat sätt enligt denna förordning.

Den som producerar animaliskt avfall skall för att säkerställa att det animaliska avfallet behandlas på rätt sätt vid behov fråga tillsynsmyndigheten om ett visst slags animaliskt avfall är animaliskt högrisk- eller lågriskavfall.

Om den som producerar animaliskt avfall inte på ett tillförlitligt sätt kan särskilja animaliskt högriskavfall från animaliskt lågriskavfall skall allt animaliskt avfall från producenten behandlas som animaliskt högriskavfall.

8 §

Insamling och transport av animaliskt avfall

Animaliskt avfall skall samlas in och transporteras på det sätt som anges i bilaga 1.

9 §

Lagring av animaliskt avfall

Ett lager som används för uppbevaring av obehandlat animaliskt avfall skall vara godkänt för detta ändamål. Ett nytt lager eller ett lager som genomgått genomgripande förändringar får tas i bruk först efter att det godkänts. Godkännande behövs dock inte för ett sådant tillfälligt uppbevaringsställe för animaliskt avfall som är beläget i omedelbar närhet av det ställe där det animaliska avfallet uppstår och inte heller för ett lager som är beläget i anslutning till en anläggning för bearbetning av animaliskt avfall, ett slakteri eller en slaktplats.

Ansökan om godkännande av ett lager skall göras skriftligen. Beslutet om godkännande fattas av den kommunalveterinär inom vars verksamhetsområde lagret är beläget. Kommunalveterinären skall inspektera lagret innan ärendet om godkännande av lagret avgörs.

Villkoren för godkännande av ett lager är

- 1) att lagret uppfyller kraven enligt bilaga 2, och

- 2) att transporten av det animaliska avfallet till och från lagret sker på det sätt som anges i bilaga 1.

10 §

Användning av animaliskt avfall som foder

Animaliskt lågriskavfall samt sådant i 3 § 2 a-, b- och e-punkten avsett animaliskt högriskavfall som inte härrör från idisslare får, förutsatt att användningen inte medför fara för människors eller djurs hälsa, utan att

det utsätts för sådan behandling som avses i 5 och 6 § användas till utfodring av följande djur:

- 1) päls-, djurparks- och cirkusdjur,
- 2) maskar och maggotar som föds upp för andra ändamål än till livsmedel,
- 3) hundar som hålls i kennlar och som i allmänhet inte hålls i bostadsutrymmen, samt
- 4) vilda djur, dock inte vildsvin.

En producent av animaliskt avfall får leverera sådant obehandlat animaliskt avfall som är avsett för det ändamål som anges i 1 mom. endast direkt till en användare av animaliskt avfall. En användare av animaliskt avfall får inte överlåta det animaliska avfallet till vidare distribution eller användning.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på pälsdjurskroppar. Bestämmelserna i 2 mom. tillämpas inte på kroppar av avlivade värphöns, vilka utgör animaliskt högriskavfall enligt 3 § 2 b-punkten.

11 §

Användning av animaliskt avfall för forskningsändamål

Animaliskt lågriskavfall får levereras och användas för vetenskapligt ändamål utan sådan behandling som avses i 6 §, om användningen inte medför risk för att djursjukdomar sprids.

Animaliskt högriskavfall får utan i 5 § avsedd behandling levereras för forskningsändamål till Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel eller till veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet. Länsveterinären kan ge tillstånd till att sådant animaliskt högriskavfall som uppstår inom hans eller hennes verksamhetsområde får levereras för laboratorieundersökningar eller användas för något annat vetenskapligt ändamål utan sådan behandling som avses i 5 §, om användningen inte medför risk för att djursjukdomar sprids.

Om undersökning av smittsamma djursjukdomar vid ett laboratorium bestäms i Anstaltens för veterinärmedicin och livsmedel beslut om behörighetsvillkor för laboratorier som utför undersökningar av djursjukdomar (697/3/99).

12 §

Anmälningsplikt för användare av animaliskt avfall

Den som använder obehandlat animaliskt avfall skall till den kommunalveterinär inom vars verksamhetsområde det animaliska avfallet används göra en skriftlig anmälan om sådan användning som avses i 10 §. Anmälan skall göras innan användningen av animaliskt avfall inleds. Av anmälan skall framgå

- 1) användaren,
- 2) arten eller beskaffenheten av det animaliska avfallet,
- 3) det ändamål för vilket avfallet skall användas,
- 4) det särskilt specificerade ställe där det animaliska avfallet används, samt
- 5) de områden eller de ställen där det animaliska avfallet samlas in.

Om det i den användning som avses i 1 mom. sker en betydande förändring eller om användningen upphör, skall kommunalveterinären utan dröjsmål underrättas om saken.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. skall den som använder obehandlat animaliskt avfall på förhand göra en anmälan om varje enskilt tillfälle där sådant animaliskt avfall som avses i 3 § 2 a- eller b-punkten används för ett i 10 § 1 mom. 4 punkten avsett ändamål. Anmälan skall göras till den kommunalveterinär inom vars verksamhetsområde det animaliska avfallet samlas in. Kommunalveterinären skall vid behov inspektera det animaliska avfallet innan det används.

13 §

Övriga skyldigheter för användare av animaliskt avfall

En användare av obehandlat animaliskt avfall skall göra upp en förteckning över de producenter av animaliskt avfall från vilka det i 10 § avsedda animaliska avfall som han eller hon använder härrör. Förteckningen skall bevaras minst två år efter att det animaliska avfallet använts. Förteckningen skall vid behov företes tillsynsmyndigheten.

Den som använder obehandlat animaliskt avfall skall sörja för behandlingen av det animaliska avfall som blivit oanvänt i sådan

i 10 § avsedd verksamhet som användaren bedriver. På användaren tillämpas vad som i 7 § bestäms om producenter av animaliskt avfall.

4 kap.

Godkännande av anläggningar för bearbetning av animaliskt avfall

14 §

Godkännande

En anläggning för bearbetning av animaliskt avfall skall vara godkänd för detta ändamål. En ny anläggning eller en anläggning som genomgått genomgripande förändringar får tas i bruk först efter att den godkänts.

En ansökan om godkännande av en anläggning för bearbetning av animaliskt avfall skall göras skriftligen. Ansökan skall tillställas den tillsynsmyndighet som fattar beslutet om godkännande. I fråga om anläggningar för bearbetning av animaliskt högrisk- och lågriskavfall och anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur fattas beslutet om godkännande av Kontrollcentralen för växtproduktion. I fråga om anläggningar för förbränning av animaliskt avfall och anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter fattas beslutet om godkännande av den länsveterinär inom vars verksamhetsområde anläggningen är belägen.

Innan Kontrollcentralen för växtproduktion avgör frågan om godkännande skall den inspektera de anläggningar vilkas godkännande den ansvarar för. Kommunalveterinären skall på begäran av länsveterinären inspektera en anläggning för förbränning av animaliskt avfall eller en anläggning som framställer tekniska eller farmaceutiska produkter och, innan länsveterinären avgör frågan om godkännandet, avge ett utlåtande om godkännandet till länsveterinären.

15 §

Godkännande av anläggningar för förbränning av animaliskt avfall

Villkoren för godkännande av en anläggning för förbränning av animaliskt avfall är att

1) det animaliska avfallet transporteras till anläggningen i enlighet med bilaga 1,

2) obehandlat animaliskt avfall lagras på anläggningen i enlighet med bilaga 2,

3) på anläggningen finns sådan apparatur i vilken det animaliska avfallet brinner fullständigt, samt

4) anläggningens kapacitet är tillräcklig med tanke på mängden och arten av det animaliska avfall som tas emot.

16 §

Godkännande av anläggningar för bearbetning av animaliskt högrisk- och lågriskavfall

Villkoren för godkännande av anläggningar för bearbetning av animaliskt högrisk- och lågriskavfall är att

1) det animaliska avfallet upphetas i en sluten upphettning anläggning så att temperaturen i samtliga delar av avfallet är minst 133°C under 20 minuter och vid ett absolut tryck på minst 3 bar,

2) det animaliska avfallets beståndsdelar under den behandling som avses i 2 punkten har en diameter av högst 50 mm,

3) anläggningen uppfyller de villkor som anges i bilaga 4,

4) det animaliska avfallet transporteras till anläggningen på det sätt som anges i bilaga 1, samt

5) anläggningen iakttar den plan för egenkontroll som godkänts av Kontrollcentralen för växtproduktion.

Det villkor som avses ovan i 1 mom. 1 punkten tillämpas inte på sådana anläggningar för bearbetning av animaliskt lågriskavfall vid vilka endast fett, blod eller animaliskt avfall som härrör från andra djur än däggdjur bearbetas.

17 §

Godkännande av sådana anläggningar för bearbetning av animaliskt högriskavfall som fungerar som anläggningar för bearbetning av pälsdjurskroppar

En anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall kan också fungera som

anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar. Villkoren för godkännande av en sådan anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall är utöver vad som anges i 16 § att

1) anläggningen inte samtidigt fungerar som anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar och anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall,

2) anläggningens verksamhet och egenkontroll ordnas samt rengörings- och desinfekteringsåtgärderna vidtas så, att råvarorna och slutprodukterna från anläggningen för bearbetning av pälsdjurskroppar inte kan blandas med råvaror eller slutprodukter från anläggningen för bearbetning av animaliskt högriskavfall, samt

3) anläggningen alltid utan dröjsmål meddelar Kontrollcentralen för växtproduktion när en anläggning som fungerat som anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall börjar fungera som anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar eller när en anläggning som fungerat som anläggning för bearbetning av pälsdjurskroppar börjar fungera som anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall.

Om godkännandet av anläggningar för bearbetning av pälsdjurskroppar föreskrivs separat.

18 §

Godkännande av anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur

Villkoren för godkännande av en anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur är att

1) det animaliska avfallet transporteras till anläggningen i enlighet med bilaga 1,

2) obehandlat animaliskt avfall lagras i anläggningen på det sätt som anges i bilaga 2,

3) anläggningen har ändamålsenliga lokaler och lämplig utrustning för behandling av animaliskt avfall och lagring av slutprodukterna,

4) anläggningen levererar det animaliska avfall som inte använts och det avfall som uppstår vid framställningen och som inte lämpar sig för slutprodukten för behandling

på förbränningsanläggning för animaliskt avfall, en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall eller lågriskavfall eller för förbränning eller nedgrävning på det sätt som anges i bilaga 3, samt

5) anläggningen iakttar den plan för egenkontroll som Kontrollcentralen för växtproduktion har godkänt.

19 §

Godkännande av anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter

Villkoren för godkännande av en anläggning för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter är att anläggningen uppfyller de villkor som anges i 18 § 1—4 punkten.

På kompostering av animaliskt avfall tillämpas de bestämmelser som gäller godkännande av och tillsyn över anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter, om komposteringen sker i anläggning eller är omfattande.

5 kap.

Övervakning

20 §

Övervakning av godkänd verksamhet

Tillsynsmyndigheterna skall övervaka att sådana lager för obehandlat animaliskt avfall och sådana anläggningar för bearbetning av animaliskt avfall som godkänts enligt 9 § fortgående uppfyller villkoren för godkännandet.

21 §

Övervakning av lagring av animaliskt avfall

Kommunalveterinären skall inspektera lager som godkänts enligt 9 § minst en gång om året.

22 §

Övervakning av anläggningar för bearbetning av animaliskt avfall

Kontrollcentralen för växtproduktion skall inspektera anläggningar för bearbetning av animaliskt högriskavfall minst fyra gånger om året samt anläggningar för bearbetning av animaliskt lågriskavfall och anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur minst vart annat år. Kommunalveterinären skall delta i inspektionsbesöken.

Kommunalveterinären skall utöver de inspektioner som föreskrivs i 1 mom. inspektera anläggningar för bearbetning av animaliskt lågriskavfall och anläggningar för framställning av foder för sällskapsdjur minst två gånger om året.

Om en anläggning för bearbetning av animaliskt lågriskavfall eller en anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur fungerar i anslutning till ett slakteri eller en slaktplats skall i stället för kommunalveterinären besiktningsveterinären delta i de inspektionsbesök som avses i 1 mom. och utföra de inspektioner som avses i 2 mom.

Kommunalveterinären skall inspektera anläggningarna för förbränning av animaliskt avfall minst vartannat år samt anläggningarna för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter minst två gånger om året.

23 §

Övervakning av slakterier

Besiktningsveterinären skall övervaka sådan insamling, behandling, lagring och transport som sker i slakterier och styckningsanläggningar i anslutning till slakterier samt på slaktplatser.

24 §

Annan övervakning

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde övervaka att bestämmelserna i denna förordning iakttas. Kommunalveterinären skall utöver den övervakning som föreskrivs i 20—23 § vid behov göra inspektionsbesök på andra ställen där animaliskt

avfall insamlas, lagras, transporteras, behandlas eller används.

25 §

Tillsynsmyndigheternas åtgärder

Om bestämmelserna i denna förordning inte iakttas, skall tillsynsmyndigheten uppmana anläggningen att avhjälpa bristerna inom utsatt tid. Tillsynsmyndigheten skall också vid behov vidta de åtgärder för förhindrande av spridning av djursjukdomar och tryggande av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung som föreskrivs i 8 § lagen om djursjukdomar.

Kommunalveterinären skall övervaka att de uppmaningar som Kontrollcentralen för växtproduktion har utfärdat iakttas och vid behov ge råd vid avhjälpandet av bristerna. Om en anläggning för bearbetning av animaliskt lågrisavfall eller en anläggning för framställning av foder för sällskapsdjur fungerar i anslutning till ett slakteri eller en slaktplats skall besiktningsveterinären ombesörja den övervakning och rådgivning som avses i detta moment.

Om de straff som kan dömas ut för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning föreskrivs i 23 § lagen om djursjukdomar.

26 §

Återkallande av godkännande

Tillsynsmyndigheten skall återkalla godkännandet av ett lager för obehandlat animaliskt avfall eller en anläggning för bearbetning av animaliskt avfall för viss tid eller helt och hållet om

1) villkoren för godkännandet inte längre uppfylls, bristen inte är obetydlig och bristen trots uppmaning inte har avhjälpats,

2) verksamheten medför allvarlig fara för människors eller djurs hälsa,

3) sådana uppgifter om verksamheten som har inverkat på godkännandet har varit felaktiga eller bristfälliga, eller

4) verksamheten har upphört.

27 §

Anmälningar

Kontrollcentralen för växtproduktion skall utan dröjsmål underrätta

1) den behöriga länsveterinären och kommunalveterinären samt besiktningsveterinären för en anläggning som finns i anslutning till ett slakteri

a) om ansökningar som gäller godkännandet av en anläggning för bearbetning av animaliskt avfall,

b) om väsentliga brister i verksamheten vid en anläggning som centralen godkänt, samt

2) jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning samt de tillsynsmyndigheter som avses i 1 punkten

a) om beslut som centralen fattat gällande ärenden om godkännande av anläggningar för bearbetning av animaliskt avfall,

b) om beslut om återkallande av godkännandet av en anläggning.

Kommunalveterinären skall utan dröjsmål underrätta

1) länsveterinären

a) om beslut som gäller godkännande av lager för obehandlat animaliskt avfall,

b) om väsentliga brister i verksamheten vid sådana lager samt vid sådana anläggningar för förbränning av animaliskt avfall och anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter som kommunalveterinären godkänt,

c) om väsentliga brister i sådan verksamhet som kommunalveterinären övervakar med stöd av 24 §,

d) om i 12 § avsedda anmälningar om användning av obehandlat animaliskt avfall, samt

2) Kontrollcentralen för växtproduktion om underlåtelse att iakttas sådana uppmaningar som centralen utfärdat i enlighet med 25 §.

Länsveterinären skall utan dröjsmål underrätta

1) jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning om sådana väsentliga brister i iakttagandet av denna förordning som kommit till dess kännedom,

2) den behöriga kommunalveterinären om sådana i 12 § avsedda anmälningar som gäller animaliskt avfall som samlas in på verksam-

hetsområden som inte administreras av den kommunalveterinär som gjort anmälan, samt

3) den behöriga besiktningsveterinären om sådana i 12 § avsedda anmälningar som gäller animaliskt avfall som härrör från ett slakteri eller en slaktplats.

Besiktningsveterinären skall underrätta länsveterinären om väsentliga brister som gäller verksamheten vid ett slakteri.

28 §

Register

Kontrollcentralen för växtproduktion skall länsvis föra register över de anläggningar för bearbetning av animaliskt avfall som den godkänt. Kontrollcentralen för växtproduktion skall två gånger om året, före utgången av januari och juli, sända registrets innehåll till jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning för kännedom.

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över

1) de lager för obehandlat animaliskt avfall som han eller hon godkänt, samt

2) de anmälningar enligt 12 § som han eller hon tagit emot.

Länsveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över

1) de anläggningar för förbränning av animaliskt avfall samt de anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter som han eller hon godkänt,

2) de anmälningar enligt 12 § som han eller hon tagit emot, samt

3) godkända lager för obehandlat animaliskt avfall.

Länsveterinären skall årligen före utgången av januari sända registrets innehåll till jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning för kännedom.

29 §

Förteckningar

Tillsynsmyndigheten skall göra upp en förteckning över de besiktningsbesök som den avlagt. Uppgifterna i förteckningen skall bevaras minst fem år.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

30 §

Kostnader

Till kommunalveterinären betalas av statens medel ett arvode och kostnadsersättning för de inspektioner som föreskrivs i denna förordning. Om storleken av arvodet och ersättningen samt betalningsförfarandet föreskrivs i förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer (1269/1989).

Om avgifter som uppbärs för den övervakning som utförs av Kontrollcentralen för växtproduktion bestäms i 15 § lagen om djursjukdomar och jord- och skogsbruksministeriets beslut om kontrollcentralens för växtproduktion avgiftsbelagda prestationer (950/1998).

31 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut som fattats av tillsynsmyndigheten med stöd av denna förordning föreskrivs i 17 § förordningen om djursjukdomar (601/1980) och 1 § lagen om landsbygdsnäringsarnas besvärnämnd (1203/1992).

32 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 7 december 2000.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 7 juli 1994 om behandling av animaliskt avfall (634/1994) jämte ändringar.

33 §

Övergångsbestämmelser

Sådana anläggningar för bearbetning av animaliskt högrisk- och lågriskavfall samt sådana anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter som

godkänts med stöd av tidigare gällande föreskrifter är godkända anläggningar enligt denna förordning. Anläggningar för framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter som godkänts tidigare skall dock uppfylla kraven i bilaga 2 före utgången av april 2002.

Anläggningar för framställning av foder för

sällskapsdjur som godkänts med stöd av tidigare gällande föreskrifter skall uppfylla villkoren för godkännande enligt denna förordning före utgången av 2002.

Sådana lager för obehandlat animaliskt avfall som är i drift när denna förordning träder i kraft skall vara godkända enligt 9 § före utgången av april 2002.

Helsingfors den 28 november 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Veterinärinspektör Pekka Rantajarvi

BILAGOR**INNEHÅLLSFÖRTECKNING**

	sida
Bilaga 1. Krav vid insamling och transport av animaliskt avfall	2652
1. Transportmedel	2652
2. Transportdokument	2652
3. Transportbeteckningar.....	2652
 Bilaga 2. Krav vid lagring av animaliskt avfall	 2653
 Bilaga 3. Krav vid förbränning, nedgrävning och kompostering av animaliskt avfall	 2654
1. Allmänna krav	2654
2. Nedgrävning.....	2654
3. Förbränning.....	2654
4. Kompostering.....	2654
 Bilaga 4. Villkor för godkännande av anläggningar för bearbetning av animaliskt högrisk- och lågriskavfall	 2655
1. Konstruktionskrav för lokaler och apparater.....	2655
2. Hygienkrav för verksamheten vid anläggningen	2655

BILAGA 1**KRAV VID INSAMLING OCH TRANSPORT AV ANIMALISKT AVFALL****1. Transportmedel**

1.1. Transport av animaliskt avfall får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

1.2. Animaliskt avfall skall insamlas och transporteras i ändamålsenliga, täta och lätt rengörbara kärl, behållare eller andra förpackningar eller fordon.

1.3. Förpackningarna eller fordonen skall ha täta lock eller också skall de täckas så, att de inte flödar över.

1.4. Förpackningarna, fordonen och de presenningar som använts vid transporten skall rengöras och desinfekteras varje gång efter användningen och de skall hållas i gott skick. Förpackningarna skall förstöras på lämpligt sätt, exempelvis genom förbränning.

1.5. Samtidig transport av levande djur och animaliskt avfall i samma fordon är förbjuden.

1.6. Den som transporterar animaliskt avfall skall föra en förteckning över de fordon som använts till transport av animaliskt avfall.

1.7. Animaliskt avfall får inte behandlas eller bearbetas under transporten. Kroppar av värphöns, vilka är animaliskt högriskavfall enligt 3 § 2 b-punkten, får dock behandlas med syra i det fordon eller den förpackning som används för transporten.

2. Transportdokument

2.1. Med animaliskt avfall skall under transporten följa ett dokument av vilket framgår arten eller beskaffenheten av avfallet, avfallens ursprung, mängd och mottagare samt förarens namn och adress.

2.2. Den som transporterar animaliskt avfall skall bevara transportdokumenten minst 3 år efter transporten.

2.3. Transportdokumenten skall vid behov företes tillsynsmyndigheten.

3. Transportbeteckningar

3.1. De förpackningar som används för transport av animaliskt avfall skall förses med påskriften "EJ AVSETT SOM LIVSMEDEL". Dessutom skall på förpackningarna anges arten eller beskaffenheten av det animaliska avfallet samt avfallens ursprung.

3.2. Påskrifterna skall göras med minst 2 cm höga bokstäver.

3.3. Tillsynsmyndigheten kan vid behov försegla lasten. Lasten skall då transporteras utan att sigillet bryts.

BILAGA 2**KRAV VID LAGRING AV ANIMALISKT AVFALL**

1. Animaliskt avfall skall lagras och behandlas hygieniskt. Lagringen får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

2. I lagren skall finnas ändamålsenliga lokaler och lämplig utrustning för lagring och behandling av animaliskt avfall. Kärlen, behållarna och de övriga förpackningarna skall vara täta och lätta att hålla rena.

3. Obehandlat animaliskt avfall skall hållas

avskilt från annat foderråmaterial så, att spridning av djursjukdomar förhindras.

4. Ett lager skall ha tät grund och vara täckt och skyddat så att rävar, råttor, måsar eller andra djur inte kommer åt lagret.

5. Avflödet av vätskor från lagret skall på ett ändamålsenligt sätt hindras från att komma ut i omgivningen.

BILAGA 3

KRAV VID FÖRBRÄNNING, NEDGRÄVNING OCH KOMPOSTERING AV ANIMALISKT AVFALL

1. Allmänna krav

Förbränning, nedgrävning eller kompostering av animaliskt avfall får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

2. Nedgrävning

2.1. Animaliskt avfall får inte grävas ned på ett grundvattenområde, skyddsområde för vattentag eller närmare än 250 m från en brunn eller på en sluttning som sluttar mot ett vattendrag. Marken på den plats där det animaliska avfallet grävs ned skall vara tillräckligt tät för att hindra att avflödet av vätskor kommer ut i omgivningen och vattendragen.

2.2. Animaliskt avfall får inte grävas ned på ett område som skall plöjas eller schaktas kort efter nedgrävningen.

2.3. Animaliskt avfall måste grävas ned tillräckligt djupt och ofördröjligen täckas så att rävar, råttor, måsar eller andra djur inte kommer åt det. Vid nedgrävning av enstaka djur skall djur under 40 kg täckas med ett jordlager som är minst 0,5 m tjockt och djur över 40 kg med ett jordlager som är minst 1 m tjockt.

2.4. För att förgöra patogener skall det animaliska avfallet vid nedgrävning vid behov kalkas eller övergjutas med desinfektionsmedel.

2.5. Animaliskt avfall får inte grävas ned inlagt i plastsäckar eller i någon annan förpackning som inte förmultnar.

3. Förbränning

3.1. Då animaliskt avfall bränns på öppen eld skall förbränningen vara jämn och fullständig.

3.2. Den utrustning som används för förbränning av animaliskt avfall på annat sätt än på öppen eld skall till sin konstruktion och sina effekter vara sådan att förbränningen är fullständig. Utrustningen och det område som omger den skall vara lätt att hålla ren.

4. Kompostering

4.1. Komposten och dess placering skall vara sådan att rävar, råttor, måsar eller andra djur inte kommer åt komposten.

4.2. Avflödet från vätskor från komposten skall på ett ändamålsenligt sätt hindras från att komma ut i omgivningen.

4.3. Om tillämpandet av bestämmelser som gäller anläggningar som framställer tekniska eller farmaceutiska produkter på komposter bestäms i 19 § 2 mom.

BILAGA 4

VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV ANLÄGGNINGAR FÖR BEARBETNING AV ANIMALISKT HÖGRISK- OCH LÅGRISKAVFALL

1. Konstruktionskrav för lokaler och apparater

1.1. Bearbetningsanläggningen skall på ett ändamålsenligt sätt vara avskild från anläggningar som bedriver annan verksamhet, från andra fastigheter och från allmän väg.

Anläggningen får inte vara belägen på en plats där djur hålls eller i omedelbar närhet av en sådan. En anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall får inte vara belägen i omedelbar närhet av ett slakteri.

1.2. Lokalerna i en anläggning för bearbetning av animaliskt lågriskavfall som finns i anslutning till ett slakteri skall vara helt avskilda från slakteriets lokaler så att det inte finns genomgångsmöjlighet mellan anläggningarna.

1.3. Trafiken på en bearbetningsanläggningens gårdsområde skall ordnas så att det inte finns risk för spridning av djursjukdomar.

1.4. I en bearbetningsanläggning skall finnas lokaler där

a) obehandlat animaliskt avfall lagras och bearbetas (*oren avdelning*), samt

b) behandlat animaliskt avfall bearbetas vidare och lagras (*ren avdelning*).

1.5. Mellan den rena och den orena avdelningen får inte finnas någon förbindelseväg.

1.6. Den orena avdelningen skall för mottagning av animaliskt avfall ha en täckt plats som är lätt att rengöra och desinfektera.

1.7. På den orena avdelningen vid en anläggning för bearbetning av animaliskt högriskavfall skall vid behov finnas utrymme och utrustning för avhudning eller avlägsnande av päls och ett lagerrum för hudar.

1.8. Bearbetningsanläggningen skall ha tillräcklig kapacitet med tanke på mängden och arten av det animaliska avfall som tas emot. På anläggningen skall finnas apparatur som producerar tillräckliga mängder hett vatten och ånga för bearbetningen av det animaliska avfallet.

1.9. Bearbetningsanläggningens konstruktioner, apparater och utrustning skall vara lät-

ta att hålla rena och desinfektera.

1.10. Inom bearbetningsanläggningen skall finnas ett hygieniskt system för bortledning av avloppsvatten. Golven skall luta så att avfallsvattnet rinner mot golvbrunnar. Golvbrunnarna skall vara försedda med galler. Avfallsvatten från den orena avdelningen skall hindras från att rinna till den rena avdelningen.

1.11. På den orena avdelningen skall vid behov finnas utrustning för finfördelning av det animaliska avfallet och för inmatning av avfallet i bearbetningsapparaturen.

1.12. Då värmebehandling krävs skall bearbetningen ske i en sluten bearbetningsapparat som skall vara försedd med

a) registrerande termometrar på kritiska punkter och vid behov registrerande tryckmätare och

b) ett tillräckligt säkerhetssystem för säkerställande av en tillräcklig behandlingstemperatur.

1.13. Bearbetningsanläggningen skall ha tillräcklig utrustning för rengöring och desinfektion av transportfordon, -behållare, -kärl och -presenningar samt för rengöring och desinfektion av mottagnings- och bearbetningsutrymmena.

1.14. Bearbetningsanläggningen skall ha tillräcklig utrustning för desinfektion av däckerna på fordon som används vid transport av animaliskt högriskavfall eller på fordon från den orena avdelningen omedelbart före fordonet lämnar anläggningen.

1.15. Bearbetningsanläggningen skall ha tillräckligt med tvättstall samt ändamålsenliga omklädningsrum, tvättrum och toaletter för personalen.

1.16. Djur och obehöriga personer får inte ges tillträde till anläggningen.

2. Hygienkrav för verksamheten vid anläggningen

2.1. Animaliskt avfall skall lagras på ett hygieniskt sätt före bearbetningen och bearb-

tas så fort som möjligt efter att det har anlänt till anläggningen.

2.2. Kärll, behållare och presenningar som använts vid transport eller lagring av animaliskt avfall samt mottagningsutrymmena skall tvättas och desinfekteras efter varje användning. Transportpresenningar och –omslag som inte kan tvättas skall förstöras på lämpligt sätt, exempelvis brännas. Ett fordon som transporterar animaliskt högriskavfall skall tvättas och desinfekteras efter att lasten lossats och innan fordonet lämnar bearbetningsanläggningen.

2.3. Hudar skall saltas med natriumklorid.

2.4. Bearbetningsanläggningens konstruktioner, maskiner och utrustning skall hållas i gott skick och rengöras och desinfekteras regelbundet.

2.5. Avfallsvattnet från den orena avdelningen skall behandlas för att säkerställa att inga patogener finns kvar.

2.6 Mätutrustningen skall kalibreras med regelbundna mellanrum och mätresultaten bevaras minst 3 år.

2.7 Personer som arbetar på den orena avdelningen får inte beträda den rena avdelningen utan att byta arbetskläder och byta eller desinfektera skodon. Apparater, utrustning och kärll får inte flyttas från den orena till den rena avdelningen.

2.8. Åtgärder för förebyggande av att mår, flugor, gnagare och andra skadedjur kommer åt anläggningen måste vidtas.

2.9. Slutprodukterna skall uppfylla kraven i bilaga 3 till jord- och skogsbruksministeriets beslut om menliga ämnen och organismer i fodermedel (184/1994). Slutprodukterna skall behandlas och lagras på ett sådant sätt att de inte förorenas på nytt.